

i fråga om jakt å mark, som till jaktpark eller djurgård är inhägnad, eller skytte i gård eller trädgård, äfven om det är att anse såsom jakt;

med afseende å enskild ägare eller innehafvare af jord samt sådan jakträttsinnehafvares familj för jakt å den mark ägaren eller innehafvaren äger eller innehar.

§.

Förseelse mot stadgandena om jaktmärke straffas med böter från 5 till 20 kronor och åtalas af allmän åklagare så ock af förvaltande eller bevakande personal vid jägeristaten.

Stockholm den 16 april 1912.

P. E. Hedström. G. Nic. Torgén. J. M. Johansson i Mellbyn.

Herman Andersson, Grimbo. J. R. Sundström.

Emil Molin, Dombäcksmark.

Nr 292.

Af herr **Hedström m. fl.**, i anledning af *Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om rätt till jakt.*

Den värsta skada, som kan tillfogas det nyttiga villebrådet är att under dess fortplantningstid jakthundar löpa lösa uti jaktmarken. Det är uppenbart att sådana hundar vid dessa tider rent utaf kunna ihjälbita och uppäta de allra flesta ungar af det mindre villebrådet. Särskildt strängt förbud måste därför bestämmas för jakthundars kringströfvande under den tiden i mark, där villebråd finnes. Det synes oss därför icke

vara nog skydd för det vilda med stadgandena uti 19 § af förslaget till lag om rätt till jakt, utan få vi därför hemställa,

att Riksdagen måtte besluta, att första delen af sagda paragraf skall erhålla följande lydelse:

»Löper hund, som jagar eller ofredar villebråd, under tiden från och med den 16 mars till och med den 15 augusti lös i mark, där villebråd finnes, böte hundens ägare eller innehafvare från 5 till 20 kronor; och vare denna ägare eller innehafvare dessutom skyldig ersätta jakträttsinnehafvaren skada, som därigenom må anses hafva skett å villebrådet, samt underkastad det äfventyr, hvarom här nedan stadgas. Sådan förseelse åtalas af målsägare, af allmän åklagare samt af förvaltande och bevakande personal vid jägeristaten. När helst hund, som är sådan, att antagas kan, att den jagar eller ofredar villebråd, löper lös i mark, där villebråd finnes, äger jakträttsinnehafvaren eller hans folk rättighet att hunden upptaga. Det åligger etc. (Lika som uti lagförslaget.)

Stockholm den 16 april 1912.

P. E. Hedström.

Emil Molin, Dombäcksmark.

J. R. Sundström.

J. M. Johansson i Mellbyn.